कुर्व दद्याकिनकोते मशीयते। बाम गापनत्वैतत् सामजतिमशोकाते ।

सारस्तपञ्चमीव्रतं पद्मपु॰ "बस्तम् प्रष्टं लवा राजन्! ऋषु बारस्तां व्रतम् । वस सङ्गीर्भ नादेव तथाती इ सरस्ती। यो यद्गतः प्रमान् कुर्वादेतद्वतमत्तमम्। तदाबरादौ संयूच्य विमानेतत् वनादभेत्। वयशदिः स्ववारेच पक्ताराववेन च। पाववस्थोलविता त कु-बाँदु बाञ्चाववाचनम्। युक्तवस्ताचि ददाच पिष्-रखानि यक्तितः। गायली पूजवेद्वत्रा युक्तमाल्या-त्रवेपनेः। एभिमेन्त्रपदेः प्रवात् सर्वे तुन्तीत् सता-अबिः। र्यवे संपूज्य गावकी दीषाचनिषधारिषीम्। युक्पन्ते अक्षत्रा सक्षमस्य नुष्ठाकाम्। मौनत्रतेन भुक्कीत सावं प्रात्य धर्मवित्। पञ्चम्यां प्रतिप्रचे प न्यूजित्वा सुवाधिनीः। तकां स तक्षु वप्रसं एतः पानेच चंदुतस्। चीरं दद्यात् क्रित्यक् गायली प्रीयतामिति। सन्ययोच तथा मौनमेत्रम् क्रार्त्न समार-भेतृ। नान्तरा भोजनं कुर्वाट् यावनाशास्त्रवोदय। सः माप्ती त प्रते दद्यात् भाजनं शुभतय्षु बैः। प्र्यं बव-क्रायुक्तन्तु गां सबत्वां सुयोभनाम् । विवास वेदवि-दुवे। वाचकायाच पार्थित ! धनेन विधिना वस्तु कु-व्यात् चारकतं जतम् । विद्यावान् धनदुक्तव रक्त-कार्द्धय जायते। घरसत्याः प्रनादेन व्यास्वत् स क-विभेनेत्। नारी या कुरते या छ साथि तत्रम बभागिनी"।

बारकातवृतं पद्मापः विक्यामीनं नरः कत्या समान्ते प्रतः क्राक्षकम् । वस्त्रयुग्मं तिनान् धगदां ब्राह्मणाय निवे-दवेत् । जोकं बारक्षतं याति प्रनरत्नैव कायते । एतत् सारकातं नाम क्ष्यविद्याप्रदायकम् ।

वावभी मद्रतं वराइष्ठः "वावभी मद्रतं चान्यत् कथया वि समावतः । येन वस्यक् हतेनायः वावभी मो भवेद्धरः । वाक्तिकस्य द्व मासस्य दशमी युक्तपत्ता। तस्यां नक्तायनी मन्योदिश्व युक्तवि इरेत्"। युक्तवेद्व दिः वृद्धाः प्रजोप इरारः। "विक्ति वृद्धाः मे मेन्द्रीः प्रजवेद्व दिः जांक्तवा । वर्षो भवतः विध्यत्त मस्र जन्मनि जन्मनि । यवस्त्रा वर्ति तास्य दक्ता युद्धीन चेतसा । ततो दिः पत्र भुद्धीत दध्यद्वस्त स्वयंक्ततम् । वर्षे पशाद्य छेटस्य यदं संवत्वदं स्याः। यः बरोति व्योनिक्षं तस्य दिन्तिक्रवो अवन्"।

दिनवप्रवीतृतं विक्षु ध्वीत्तरे 'ग्रावेबीवेटा धानल रुप्रवरे

नराधिय ! । खोषपाधन्तु बप्तस्यां कंत्रकैः पूजवेद्रविम् । खबौदां वा काले वापि सुन्तुः पुत्रवेद्याविधि । चन्द्र-नेन हा सुन्नेन वटकैः पूरकेष चैं।

विदार्यकादियम्भोवृतं भविष्यपुः 'वैनतेय ! ऋणुष्य त्वं विधानं यम्भोवृतस् । यतद् पर्मं गुर्कः रवेराराधनं परस् । विदार्यकेस्तु प्रथमा हितीया चाकंपन्यदेः । तृतीवा मरिचेः काव्यां चत्रयीं निम्बस्त्रमी । पर्व्यता पद्मनी वार्थां वही च भवस्त्रमी । यम्प्यनोदना वीर ! वप्तमी परिकोक्तितां । वस्त्रुता इति विदावंकादि-विद्वाः प्रभारेयुँतां । रत्येताः समसम्बद्धः कर्णव्या भूतिजिक्कता । तथा चात्रक्रमेष्यायाक्रुरणं कष्ट्याव्य-च्या चार्विवमभ्यं वः पन्नभायकतो भवेत्" । कार्ति-वश्चादन्यश्चित् भाग्ने पन्ने च कार्यो त्वर्षः इत्यादि

विविधिनायमध्ययोष्तं कान्द्रः "गजनक्रान् ग्रुकान! य-व्ययों प्रविकृष ! । यदा वोत्पद्यते भक्तिनौषे प्रव्यो गचाधिषः । प्रातः ग्रुक्तिनैः खाला नध्याक्रे प्रवन् वेबृष ! अयस्त्रा नथनायस् सर्वरीयां तथास-तिस् । कला प्रवां प्रयक्षेत साम प्रवासतैः प्रयक्ष द्रस्यादि ।

स्कलमाप्तिवर्तं विचा धर्मीतरे वर्ता परिसमामादा नारी इ सुखमेश्वतं । दंशीवेऽपि दि बामार्थी नारी प्राप्नोति भर्तार। धनाहारा जगवायं पर्वे बोके अरं इरिस्। कथमात्रीति चेदारी सर्वोक्युचान्तितम्। स्कबल-युतलकाद्वतमच्युतहिद्म् । वर्त्तं वर्षां तस्य श्रूयतां वरवर्षिनि ! । बञ्चीत्वां सर्वनारीषां श्रेयः पा-प्रोत्यसंगयम् । ऐहिक्स सुसं प्राप्य सता सर्गस्या-न्यपि। अतुत्राप स्वपिनृती भातृत्व जुनारिका। प्रावेतु जनवावं भक्त्रा पायकरं इरिस्। विष्-त्तरेष्वयर्षेषु पतिकामा कुमारिका। माधवायेति वे नाम जपेजिल्यमतन्द्रिता। प्रियङ्खा रक्कपुष्ये पेथुकैः कुरुमेश्वया । समस्यव्याच्युते द्यात् कुरु मेनात्वेषनम्। षवीविधिभः सुद्धाता तमाराध्य जनत्वितम् । नमोऽत्तु माधवायेति चोमयेनाधुसर्विया । सदैवसत्तरायोगे सम-भ्यक्य जनादनम् । शोभनं पतिवात्रोति मेख अर्गञ्च नराति। धतिबाख्ये च वर्षिचित् तवा पापमहति-मस् । तथादिश्वतमे वादाम् शर्वाकी चैव जानते । कर्देमेदेव समाप्ति । वृतं प्राक्त विद्याति । सदैव प्रान